

SAMUEL – iloksi Herralle ja ihmisille

Hannalle, lapsettomalle, murheelliselle leeviläisen Elkanan vaimolle oli tapahtunut suuri ihme. Jumala oli kuullut hänen rukouksensa ja antanut hänelle lapsen. Niinpä lapsi sai nimen: Samuel, Jumala on kuullut. Rukoukseen oli kuitenkin liittynyt Hannan lupaus: Hän antaisi lapsen Herralle koko hänen elinajaksensa. Lapsen saamisen iloa kuvastaa voimakkaasti Hannan ylistyslaulu, joka varmasti syntyi Pyhän Hengessä, 1.Sam.2:1:10. Hanna piti lupauksensa. Varmasti lapsen vieminen pyhäkköön vieroituksen jälkeen oli kipeä, ehkä sydäntä raastava kokemus. Pappi Eeli siunasi Hannan Herran huoneessa Shilossa ja Hanna sai vielä kolme poikaa ja kaksi tyttäret. Näin Jumala lohdutti Hannaa. Joka vuosi äiti vei Samuelille uuden pellavaviitan. ”Poikanen Samuel kasvoi kasvamistaan ja oli sekä Herralle että ihmisille otollinen, iloksi (hyvä)”, 1.Sam.2:26. Pojasta, joka oli luvattu Jumalalle jo ennen hänen syntymäänsä, kasvoi Israelin viimeinen tuomari ja ensimmäinen nimeltä mainittu profeetta.

Samuelin syntymän aika n.1000 e.Kr. oli Israelissa suuren luopumuksen aikaa. Turmelus oli levinnyt pappissukuunkin. Eeli yritti varoittaa poikiaan Hofnia ja Pinchasta, mutta varoitukset menivät kuuroille korville. Nimeltä mainitsematon Jumalan mies kävi myös varoittamassa Eeliä. Mies antoi myös profeetallisen lupauksen uskollisesta papista, joka tulee tekemään Herran sydämen ja mielen mukaan, ja jolle Jumala pystyttää pysyvän huoneen. Eelin poikien turmeltuneisuudesta huolimatta ”Poikanen Samuel palveli Herraa Eelin johdolla; mutta Herran sana oli harvinainen niihin aikoihin, eivätkä näyt olleet tavallisia”, 1.Sam.3:1.

Tuona aikana Samuel sai eräänä yönä kokea Jumalan puhuttelun, josta varmaan kaikki olemme kuulleet jo pyhäkoulussa. Samuel luuli Eelin kutsuneen häntä, mutta viimein Eeli ymmärsi Jumalan tahtovan puhua Samuelille. ”Puhu, Herra, palvelijasi kuulee”, piti Samuelin vastata kutsuun. Silloin Herra alkoi puhua. Ensimmäinen sanoma, jonka Samuel Herralta sai pappi Eelille, oli niin järkyttävä, että hän ei olisi rohjennut sitä kertoa, ellei Eeli olisi sitä vaatinut rangaistuksen uhalla. Sanoma sisälsi tuomion hänen suvulleen, koska hänen poikansa olivat pilkanneet Jumalaa. On huomattava, että Eeli ei epäillyt pojan saamaa profetiaa. Sehän oli osittain edellisen Jumalan miehen sanoman vahvistus. Heti tämän jälkeen mainitaan, että ”Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssansa eikä antanut yhdenkään sanoistansa varista maahan. Ja koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä. Ja Herra ilmestyi edelleenkin Siilossa, sillä Herra ilmestyi Samuelille Siilossa Herran sanan kautta. Ja Samuelin sana tuli koko Israelille” 1Sam.3:19-21 Mielenkiintoista on, että Shilo on eräs Messiaan salanimistä. Herra ilmestyy edelleen Sanansa kautta ja ennen kaikkea Jeesuksessa Kristuksessa. Meistäkin jokainen, joka on ottanut Sanan ja Jeesuksen Kristuksen vastaan, on tarkoitettu kuuntelemaan Herraa, olemaan kuuliaisia Sanalle ja viemään Sanaa eteenpäin, vaikkamme profeettoja olekaan.

Seuraavat luvut 1.Sam.4-7 kertovat mielenkiintoisesti israelilaisten ja filistealaisten välisistä suhteista, Jumalan kansasta ja vihollisen hyökkäyksistä kansaa vastaan. Tässä kaikessa Samuelin osuus oli hyvin merkittävä. 1) Kun filistealaiset voittivat Israelin, kansa yritti turvautua liiton arkkiin. Israelilaiset riemuitsivat, kun arkki tuotiin heidän leiriinsä. He pääsivät riemuhuudon, joka kuului vihollisen leiriin asti. Vihollinen pelästyi, mutta päätti ryhtyä taisteluun. Jälleen

filistealaiset saivat murskavoiton Israelista, varastivat liiton arkin ja Eelin pojat saivat surmansa, samoin Eeli surusanoman kuultuaan. Näin Samuelin profetia toteutui. Israelin kansalle Jumala halusi varmasti näyttää, että ulkonaisesti liiton merkki ei voi pelastaa kansaa, jos se ei nöyryy ja tee parannusta. Tästä Jumala tahtoi puhua meillekin tänä päivänä. Mitkään ulkonaiset kristilliset tavat tai perinteet eivät meitä auta, jos pidämme sydämemme kaukana Jumalasta.

2) Mutta miten kävi filistealaisille, jotka ryöstivät Herran liiton arkin? He veivät sen Daagonin temppeliin, epäjumalansa viereen, 1.Sam.5:2-. Jumala näytti, että Hän on Jumala, jonka rinnalla mitkään epäjumalat eivät kestä. Tänä aikana yritetään uskotella, että kaikissa uskonnoissa loppujen lopuksi palvotaan samaa jumalaa, mutta Israelin Jumala tulee vielä näyttämään tälle maailmalle, että Hän on ainoa Jumala. Kerran vielä jokaisen kielen on tunnustettava, että Jeesus Kristus on Herra ja jokaisen polven on notkistuttava Hänen edessään. - Herran käsi painoi filistealaisia ja heidän oli palautettava liitonarkki takaisin. Härät toivat arkin ensin Beit Shemekseen, sieltä se tuotiin Kirjat Jearimiin.

3) Kului pitkä aika, 20 vuotta ja ”koko Israelin kansa huokaili Herran puoleen”. He olivat alkaneet rukoilla. Rukoilemmeko me, kun näemme luopuneisuuden ympärillämme ja omassa sydämessämme? Mitä tapahtui Israelin kansan huokaillessa? Samuel alkoi pitää heille herätyskokousta ja parannussaarnaa, 1.Sam7:3-6. Mekin tarvitsimme tällaista parannussaarnaa. Mitä epäjumalia sinun tai minun pitäisi poistaa elämästämme?

4) Israelilaiset olivat kokoontuneet Mispaan paastoamaan ja rukoilemaan. He tunnustivat: ”Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan”, 7:6. Silloin Samuel rukoili heidän puolestaan ja jakoi heille oikeutta. Mutta filistealaisetkin huomasivat Israelin kansan kokoontumisen ja lähtivät jälleen taistelemaan sitä vastaan. Siellä, missä Jumalan Pyhä Henki saa aikaan herätystä, myös sielunvihollinen on aina valppaana asettamassa taisteluvälikappaleita Jumalan työtä ja Herran kansaa vastaan. Israelilaiset vetosivat Samueliin 1.Sam.7:8-10. Meillä on vielä suurempi esirukoilija, Jeesus Kristus, ”joka aina elää rukoillakseen meidän puolestamme”. Hän on jo taistellut ratkaisutaistelun Golgatan ristillä ja voittanut vihollisen.

5) Samuelin rukoillessa Herra itse taisteli kansansa puolesta kovalla rajuilmalla. Näin kansa sai voiton filistealaisista ja sai olla rauhassa heidän taholtaan, niin kauan kuin Samuel eli. Herran antaman voiton jälkeen Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille muistuttamaan Herran voimallisista teoista. Kivelle hän antoi nimen Even Ezer, tähän asti on Herra meitä auttanut. - Herra on auttanut meitäkin jokaista jo ennen syntymäämme antamalla meille Avun Kiven, Kulmakiven, jonka varaan on turvallista rakentaa elämämme. Hän on samalla huippukivi, jonka varassa koko rakennus pysyy koossa ja kestää, 1.Piet.2:4, ”Tulkaa Hänen tykönsä...” Pietari julisti tätä rohkeasti kansansa vanhimmille: ”Hän, Jeesus, on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut; eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.”

6) Samuel oli tuomarina Israelissa koko elinaikansa ja jakoi kansalle oikeutta. Hän oli profeetta, joka kuunteli Herran puhetta ja rukoili kansan puolesta, mutta hänenkään poikansa eivät

seuranneet hänen jälkiään. Ehkä Samuelilla ei ollut jäänyt aikaa omien poikiensa kasvattamiseen. Hän ei toki ollut eikä ole ainoa isä, jolle näin on käynyt. Kun israelilaiset näkivät, ettei Samuelin pojista ollut tuomari-isänsä työn jatkajiksi, he tulivat pyytämään häneltä kuningasta. Samuel pahastui siitä pyynnöstä. Jumala kuitenkin kehotti Samuelia kuulemaan tässä asiassa kansaa, vaikka pyyntö osoitti, että he olivat hylänneet Jumalan kuninkaanaan. Samuelin piti kuitenkin ensin muistuttaa heitä kuninkaan oikeuksista ja kansan velvollisuuksista. Samuel sai tehtäväkseen voidella kuninkaaksi benjaminilainen Saul. Sen jälkeen Samuel oli valmis luopumaan tuomarin asemastaan. Hän piti kansalle jäähyväispuheen. Samuel yritti vahvistaa Saulin asemaa Israelin kuninkaana. Mutta Saul oli tottelematon Jumalalle ja silloin Samuel profeettana joutui lausumaan Saulille tuomion. Jumala antoi Samuelille vielä uuden tehtävän: voidella kuninkaaksi Juudan sukukunnasta David, jonka Pojan, Jeesuksen Kristuksen kuningaskunnalla ei olisi loppua. Meille pakanoillekin on avattu mahdollisuus päästä kansalaisiksi Hänen kuningaskuntaansa. Onko Jeesus sinun Kuninkaasi?

7) Samuel oli Jumalalle otollinen ja ihmeellisesti kansan suosiossa, vaikka hän joutui julistamaan koviakin sanoja. Kotikukkulaltaan Ramasta hän oli tehnyt kiertomatkoja, työmatkoja Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan. Hebrealaiskirje mainitsee Samuelin uskon sankarina. Hän oli ase Jumalan kädessä kansan herättäjänä ja uudistajana. Samuelin kuolema ja hautaaminen Ramaan oli koko kansan suru. Samuel oli ollut myös esimerkillinen esirukoilija: ”Pois se minusta, että tekisin sen synnin Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne”, 12:23. Olemmeko me ajatelleet, että olisi synti lakata esirukoilemasta? Olemmeko saaneet voittoja vihollisesta rukoillessamme ja turvatessamme Jeesuksen nimeen ja veren voimaan?

8) Jäähyväispuheessaan Samuel vielä muistutti kansaa Herran suurista teoista, ja miten pahaa oli se, että he olivat pyytäneet kuningasta ja siitä merkinä Jumala oli antanut kovan ukkosenjylinän ja sateen, niin että kansa pelkäsi Herraa ja Samuelia, 1.Sam.12:20-24. Koko elämänsä Samuel oli halunnut ohjata kansaansa Herran palvelemiseen. Suuren nimensä tähden Herra oli valinnut Israelin omaksi kansakseen, ei sen suuruuden tai erinomaisuuden takia. Suuren nimensä ja armonsa tähden Herra antoi heille myös Davidin kuninkaaksi ja hänen jälkeläisensä kautta meille kuninkaitten Kuninkaan, jotta myös Hannan saama profetia toteutuisi: ”Herra tuomitsee maan ääret; Hän antaa vallan kuninkaallensa ja korottaa korkealle Voideltunsa sarven. Ei kukaan ole pyhä, niin kuin Herra, paitsi sinua ei ole yhtäkään, eikä ole Kalliota meidän Jumalamme vertaista.”

”Luottaen Israelin Kallioon” itsenäisyysjulistuksen sanoin perustettiin Israelin valtio uudelleen v. 1948. Samuelin sanat: ” Katsokaa, kuinka suuria Hän, Jumala, on teille tehnyt”, kuuluvat Israelille ja meille kaikille tänä päivänä. Jumala poistaa vielä peitteen Israelin silmiltä ja he saavat nähdä, että Kallio, joka heitä seurasi jo autiomaavaelluksella, oli Kristus. Kallio, josta he saivat juoda ja josta me kaikki saamme elävää vettä, oli ja on Jeesus Messias. Näethän sinä, kuinka suuria Herra Jeesus on sinulle tehnyt pelastaessaan sinut. Sinä ja minä saamme laulaa Israelin kanssa: ”Herra elää! Kiitetty olkoon minun Kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala”, Ps.18:47.